

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֵׁת בְּנֵי ו' שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֶּשֶׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִשׁוֹנֵי

כַּחֲלָק מֵהַשְּׁלִיחוֹת לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כָּבְר הִבִּיאוּ אֶת מִרְבֵּית הַמַּכּוֹת.
פְּרָעָה קָרָא לְמֹשֶׁה וְאָמַר: "אַתֶּם יְכוּלִים לָלֶכֶת לְעִבּוֹד אֶת ה', וְאֶפִּילוּ לָקַחְתָּ אֶתְכֶם אֶת הַיְלָדִים. רַק אֶת
הַבְּהֵמוֹת שְׁלַכְּם תִּשְׁאִירוּ בָּאָרֶץ, כִּדִּי לְהוֹכִיחַ שְׂאֵתֶם מִתְּכּוֹנְנִים לַחֲזוֹר".
מֹשֶׁה עָנָה: "אֲנִי זָקוּקִים לְבַהֲמוֹת שְׁלַנּוּ עֲבוּר קִרְבָּנוֹת, אֲנַחְנוּ גַם נִצְטָרֵךְ חֲלָק מֵהַבְּהֵמוֹת שְׁלַדִּי". הָיִיתָ
שְׂאִינְנוּ יוֹדְעִים מַה בְּדִיוֹק ה' יִרְצֶה מֵאֲתָנּוּ בְּהַקְרַבְתָּ הַקִּרְבָּנוֹת, אוֹלֵי הַקִּרְבָּנוֹת שֵׁישׁ לָנוּ לֹא יִסְפִּיקוּ.
ה' הִקְשָׁה עַל פְּרָעָה לַחֲזוֹר שׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וּפְרָעָה אָמַר: "בְּשׁוּם אֶפְן לֹא! לָכוּ מִכָּאֵן! אֲנִי לֹא רוֹצֶה יוֹתֵר
לִרְאוֹת אֶתְכֶם!".

מֹשֶׁה עָנָה, אָבִן, לֹא נוֹסִיף עוֹד לִרְאוֹת אֶת פְּנֵיךָ.

מַכַּת בְּכוֹרוֹת

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן שֶׁהוּא יִשְׁלַח אֶת הַמַּכָּה הָאַחֲרוֹנָה, כָּל הַבְּכוֹרוֹת יָמוּתוּ.
אוֹ אִז, סוּף סוּף, פְּרָעָה יִתֵּן לַיהוָה לְצֵאת מִמִּצְרַיִם!
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהַמִּצְרַיִם לָתֵת לָהֶם אֶת הַפֶּסֶחַ וְהַזֶּהָב שֶׁלָּהֶם, כִּדִּי שֶׁהֵם יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם
עֲשִׂירִים, לָקִים אֶת הַהִבְטָחָה שֶׁה' הִבְטִיחַ לְאַבְרָהָם בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים.

תְּהִלִּים / יוֹם ו' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ל"ה- ל"ח

בְּפָרֶק ל"ז, אוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ: "יְהִי מִצְעָדֵי גִבּוֹר כּוֹנְנִי" – ה' מְחַלֵּט לָאֵן כָּל אָדָם יִלְךְ, "וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ"
וְהוּא רוֹצֶה אֶת הַדֶּרֶךְ שְׁלוֹ.

חֲסִידוֹת מְלַמְּדָת שֵׁישׁ קֶשֶׁר בֵּין שְׁנֵי הַדְּבָרִים. בְּגִלָּל שֶׁה' רוֹצֶה אֶת דְּרָכּוֹ לָכוּן הוּא מְחַלֵּט לָאֵן כָּל אָדָם
יִלְךְ. ה' שׁוֹלַח אוֹתָנּוּ לְמָקוֹם כִּדִּי לְמַלֵּא אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלַנּוּ שֵׁם. לָכוּן כִּשְׂאֲנַחְנוּ מְגִיעִים לְאִיזָה מְקוֹם
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻשֵׁת, עֲלִינוּ לְזָכֹר שֶׁהַגְּעָנוּ לְשֵׁם בֵּינוּ שֶׁה' הִכִּין עֲבוּרָנוּ תְּפִקִיד שֵׁם, וְעֲלִינוּ לְוַדָּא שְׂאֲנוּ
מְבַצְעִים אוֹתוֹ כְּרָאוּי.

תניא / פרק י"ז (וי שבט שנה מעוברת)

אתמול למדנו שלעתים אדם צריך לעשות תשובה לפני שהוא יכול לעבד את ה' בבינוני, מכיון שה' יכול להעניש את האדם שלא יוכל לשלט על לבו.

היום האדמו"ר הזקן אומר לנו מה קורה כשאדם עובר עברה ואיך זה משתנה באשר הוא עושה תשובה. (נלמד עוד הרבה יותר על זה בהמשך באגרת התשובה).

כשאדם עובר עברה, השכינה וחלק מה' שנמצא בתוך הנשמה נכנסים לגלות. כשהוא עושה תשובה ומרגיש רע על כך שלא קיים את השליחות לשמה נשלח לעולם (תשובה תתאה) השכינה יוצאת מהגלות שלה.

אחרי שעושה תשובה, יוכל שוב להשתמש בכח שה' נתן לאדם, כדי לחשב על הזדמנויות שיש לקיים מצוות. זה יעזר לו לעבד את ה' עם חיות כפי שמלמד האדמו"ר הזקן.

היום יום / וי שבט

האם שמעתם פעם על רוח הקדש?

ב"היום יום" של היום הרבי מסביר שכשיש למישהו רוח הקדש, הכוונה היא שאדם מבין סודות עמוקים מאד בתורה.

היהודים שחיו קרוב יותר לזמן מתן תורה, היו יותר רוחניים. הספרים של תלמידי החכמים באותו זמן, נכתבו ברוח הקדש.

הרבי אומר שזה היה כן, עד לזמן של הש"ך (שפתי כהן) והט"ז (טורי זהב) (שכתבו פרוש על השלחן ערוך).

בימינו, רק מספר מועט של ספרים שנכתבו על ידי תלמידי חכמים מסיימים, נכתבו ברוח הקדש. אז איך אנחנו נדע אילו ספרים נכתבו ברוח הקדש? הנה ספור:

פעם אחת, לפני תש"י (השנה שבה הרבי נהיה רבי) הרבי נכנס לזאל ב770 והבחין בבחור שלמד בספר 'פני יהושע' (פרוש על הגמרא הנלמד בכל הישיבות). הרבי אמר לבחור, "האם ידעת שה'פני יהושע' (שחי אחרי הזמן של הש"ך והט"ז) כתב גם ספרים אחרים? אם כן, למה כלם לומדים רק את הספר הזה?"

והרבי ענה: " בגלל שלכל היהודים יחד יש מעין רוח הקדש, כשרואים ספר שנכתב ברוח הקדש אמיתית, אנו 'חשים' זאת! כשכלם בוחרים ללמד ספר מסיים, סימן שהוא נכתב ברוח הקדש."

ספר המצות / מצות לא תעשה רנ"ג

המצוה היומית, **מצות לא תעשה רנ"ג**, היא שאסור להונות גר ולמכור לו משהו יותר מכפי שויו או לרכוש ממנו משהו פחות מכפי שויו. כמובן שאסור להונות את כלם. אבל אם מישהו חס ושלום הונה גר, הרי שהוא עבר על שתי עברות וצריך לעשות תשובה על שתיהן.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים י"ט, כ', כ"א

היום לומדים עוד על קנייה ומכירה של דברים כפי שה' רוצה.

פּרָק י"ט - לומדים על מכירה של משהו שעלול להתקלקל. אסור למכור למישהו בית עליו מתדיינים בבית דין, היות ואז האדם שרכש את הבית יצטרך ללכת לבית הדין.

הלכה נוספת היא שאם מוכרים משהו עם אחריות, למשל מבטיחים לשלם עבור כל נזק שיקרה לו, בכל זאת אין צורך לשלם באם התחוללה רעידת אדמה למשל, היות וזה מארע שלא צפו שיקרה.

פּרָק כ' - מלמד על מחלקת בין שני אנשים הנוגעת לקניה ומכירה של דברים כלשהם "המוציא מחברו עליו הראיה". אותו אחד שרוצה לקחת מאדם אחר (למשל בסף או משהו שנמכר) הוא זה שעליו מטלת חובת ההוכחה בפני בית הדין.

הנה הלכה אחת מעניינת בא נאמר שאדם הלך לשוק וקנה תפוזים מאחד המוכרים. אבל פתאום שם לב ששכח את כספו בבית, ואמר שילך הבייתה ויחזור עם הכסף. כל מוכרי התפוזים עמדו שם והוא לא יכל לזכור מאיזה מוכר הוא קנה. כל מוכרי התפוזים אמרו "שלם לי את הכסף". מה עליו לעשות? הוא צריך לשלם את הכסף ליד כלם וללכת. מוכרי התפוזים יכולים לומר את האמת ולתת את הכסף למי שבאמת מכר את התפוזים, או שהכסף יהיה מנח עד ביאת המשיח.

פּרָק כ"א - הרמב"ם מלמד שאסור למכור משהו בהפתעה. אם לא יודעים מה קונים, זה הימור, כיון שיתכן שעשינו עסקה טובה אבל גם יתכן שאנו סתם מבזבזים את כספנו. לומדים הלכות שאומרות כמה מקבלים אם קונים משהו כמו "אדמה כדי לבנות עליה בית" (לפחות בגדל מסים) או שדות (לפחות 2).

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / הַכְּנָה לִי שֶׁבֶט

עוד מנהג לי שבט הוא ללמד את המאמר של הרבי הרי"ץ שהוא נתן לחסידים ללמד ביום י' שבט בשנה שבה הסתלק בתש"י.

לומדים חלקים מהמאמר, אחרי ערבית, שחרית ומנחה. באופן הזה, מסיימים את כל המאמר בי' שבט עצמו.

המאמר הזה מתחיל במלים "באתי לגני", שזה מה שה' אמר בזמן מתן תורה.

באחת מהשיחות בי' שבט, הרבי מסביר מדוע הפסוק מְשֹׁה בֵּין הָעוֹלָם לְגִנָּה. לעתים העולם נראה כמו מקום מפחיד. אבל יהודי צריך לזכור שזה באמת מקום מיחד, זה העולם של ה' שמשגיח עליו בכל רגע! זה רק היצר הרע שמנסה לגרום לנו לחשב שזה מפחיד, כדי שלא יהיה לנו את האמץ להתנהג בדרך שה' רוצה

אם נזכר שכל הדברים הקשים שרואים הם מה', וננסה חזק למצוא דברים טובים בעולם, ולעבד כדי לעשות את העולם מקום שבו השכינה של ה' תחוש בנוח, בטוח נביא את המשיח! שכלם יוכלו לראות שהעולם הוא הגן של ה'!

הרבי נהג מדי שנה להסביר אות (סעיף) אחד מתוך המאמר של הרבי הרי"צ מדי שנה. ישנן 20 אותיות (סעיפים) במאמר זה לכן כל 20 שנה הרבי סיים להסביר את כל המאמר.

השנה לומדים את אות (סעיף) י"ד בפעם הרביעית מאז י' שבט תש"י. (תשכ"ד, תשמ"ד, תשס"ד, תשפ"ד)

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / עוֹלָם בְּרִיא

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

המדרש אומר שכאשר משיח יבוא, כולם יהיו בריאים.

הַאֲמַת הַיָּא שְׁכַאֲשֶׁר ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, הוּא הִיָּה אֲמוֹר לְהִיּוֹת עוֹלָם שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה בּוֹ חוֹלָה.
רַק בְּגִלְל חֲטָא עֵץ הַדַּעַת, חֲטָא הָעֵגֶל וְהַגָּלוּת, שֶׁהָעוֹלָם נִהְיֶה הַפּוֹךְ. כָּל הַמַּחְלוֹת בָּאוֹת רַק מִכֶּה, אֲבָל
בְּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יָבוֹא הָעוֹלָם יִחְזַר לְדַרְךְ שֶׁבָּה הִיָּה אֲמוֹר לְהִיּוֹת וְכֻלָּם יִהְיוּ בְּרִיאִים.